

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

سرمایه گذاری مستقیم خارجی ، بازارهای مالی و فساد سیاسی

عنوان انگلیسی مقاله :

Foreign Direct Investment, Financial Development and Political Risks

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

5. Summary and concluding remarks

Developed financial markets can facilitate growth by increasing the pool of funds, reducing the risk, and facilitating the transfer of funds from savers to investors. Despite this fact, financial markets have not developed in many developing countries. A growing part of the recent literature argues that one of the crucial obstacles against financial development is the lack of incentive by the corrupt financial and political elites. The well capitalized dominant elites and domestic monopolies consider financial markets a threat to their power and curb opportunities to new investors.

Glaeser *et al.* (2004) point out that democratization and constraint on government are not the necessary condition for institutional and economic development. They argue institutional development in China and many other poor countries in East Asia indicate that proper policies can be chosen even under political dictatorship. Their evidence supports the viewpoints of Lipset (1960), Barro (1999), and Przeworski (2004a, 2004b), that countries which became richer by accumulating human and physical capital under dictatorships, were consequently able to improve their institutions.

5. خلاصه و توضیحات نتیجه گیری

بازارهای مالی توسعه یافته می توانند رشد را از طریق افزایش مجموعه سرمایه گذاری ها، کاهش ریسک و تسهیل انتقال وجوه مالی از پس انداز کنندگان به سرمایه گذاران تسهیل کنند. با وجود این حقیقت، بازارهای مالی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، توسعه نیافته است. بخش بزرگی از ادبیات جدید بیان می کند که یکی از مهم ترین موانع در برابر توسعه مالی، فقدان انگیزه نخبگان مالی و سیاسی فاسد است. نخبگان سرمایه دار حاکم و انحصارگران داخلی، بازارهای داخلی را تهدیدی برای قدرت خود می دانند و فرصت ها را برای سرمایه گذاران جدید محدود می کنند.

گلاسر و همکاران (2004) نشان می دهند که ایجاد دموکراسی و محدودیت بر دولت، شرط لازم برای توسعه نهادی و توسعه اقتصادی نیست. آن ها بیان می کنند که توسعه نهادی در چین و بسیاری از کشورهای فقیر دیگر در شرق آسیا نشان می دهد که سیاست های مناسب را حتی می توان تحت دیکتاتوری سیاسی هم برگزید. مدارک آن ها دیدگاه لیپست (1960)، بارو (1999) و پرزورسکی (2004 الف و ب) را تأیید می کند که کشورهایی که با تجمیع سرمایه انسانی و فیزیکی ثروتمندتر شدند در نتیجه آن توانستند موسسات خود را بهبود دهند.

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت

ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

همچنین برای جستجوی ترجمه مقالات جدید [اینجا](#) کلیک نمایید.

